

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอแนวทางวิเคราะห์อัลกอริธึมลวดลายเรขาคณิตผ้าขิดพื้นเมือง เพื่อท่าแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ออกแบบลวดลายขิดขึ้นใหม่ โดยการสุมแบบเจาะจงเลือกลายผ้าจากแหล่งทอผ้าขิดพื้นเมืองจำนวน 5 แหล่งๆ ละ 2 ลวดลาย นำมาแบ่งกลุ่มโดยพิจารณาจากลักษณะของรูปทรงเรขาคณิต ที่เป็นองค์ประกอบในลวดลายและความซับซ้อนของลวดลาย วิเคราะห์อัลกอริธึมลวดลายขิดโดย 1) คัดแยกล่วงลวดลายออกจากพื้นหลัง โดยการวิเคราะห์ลีตรุงข้าม (Negative) การปรับแต่งค่าความเปรียบต่างของสี (Contrast) และค่าความสว่าง (Brightness) 2) จัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตเป็นหมวดหมู่รูปทรงเดียวกันและ 3) แจกจ่ายรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหน่วยย่อย หรือเป็นรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่ายสำหรับใช้เป็นรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบลวดลายขิดขึ้นใหม่ด้วยวิธีที่เหมาะสมในโอกาสต่อไป

ผลวิเคราะห์อัลกอริธึมลายเรขาคณิตในผ้าขิดด้วยวิธี 1) ลวดลายขิดแบ่งออกให้ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานและกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประยุกต์ 2) ลายขิดด้วยวิธีที่จะประกอบด้วยหมวดหมู่รูปทรงเรขาคณิตดังแต่ 2 หมวดหมู่ขึ้นไป ขึ้นอยู่กับขนาดและความซับซ้อนของแต่ละลวดลาย และ 3) รูปทรงเรขาคณิตที่เป็นหน่วยย่อยของลายขิดด้วยวิธี ประกอบด้วย จุด เส้นตรง รูปหัวลูกศร รูปกาลยา พื้นฐานและรูปลามเหลี่ยม และรูปลีเหลี่ยมต่างๆ ที่มีขนาด ทิศทาง และตำแหน่งการจัดวางแตกต่างกัน

คำสำคัญ : อัลกอริธึม, ลายเรขาคณิต, ผ้าขิด

Abstract

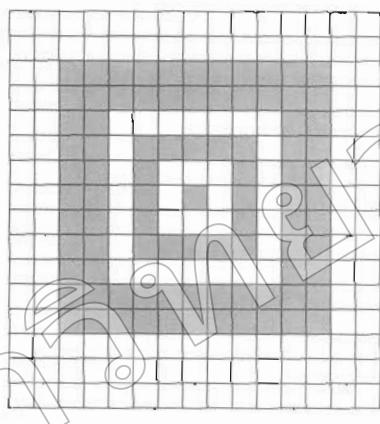
This article describes an algorithm analysis of geometric patterns of the local "Khit" fabrics in order to implement it in the adaptations of creating new "Khit" patterns. The Khit fabrics were purposively selected from five local sources of production: two patterns from each production source. They were then categorized by considering from combinations of geometric shapes which composed into patterns. Algorithm of Khit patterns was analyzed by 1) separate part of pattern from a background by adjusting negative color, color contrast, and brightness; 2) categorizing geometric patterns in to clusters; and 3) distinguishing geometric patterns into small units or into simple shapes in order to use as basic geometric forms for designing new Khit patterns with the possible rules.

The findings from the algorithm analysis were: 1) Khit patterns could be divided into two categories: basic geometric shapes and adapted geometric shapes; 2) sample Khit patterns comprised at least two sets of geometric shapes according to sizes and complications of designs.; and 3) small units of geometric forms were dot, linear, arrow, cross, triangular, square and rectangular which were different in sizes, directions, and positions.

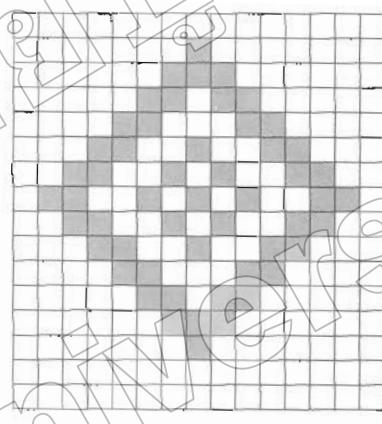
Keywords : Algorithm, Geometric Pattern, Local Khit Fabrics

บทนำ

ผ้าขิด (Khit; Supplementary Weft Weaving) หมายถึง ผ้าฝ้ายหรือผ้าไหมที่ทอให้เกิดลวดลายในลักษณะของการยกดอก หรือเรียกว่า การเก็บขิด โดยมีไม้ค้าสำหรับเขี่ยหรือสะกิดด้วยเล็นยืนยกขึ้นไว้ตลอดความกว้างของผ้า ก่อนสอดด้วยพุ่งพิเศษเข้าไปสลับกับการทอด้วยพุ่งปกติให้เกิดเป็นลวดลายที่ลະเล้น โครงสร้างหลักของเนื้อผ้าเกิดจากการขัดประسانของด้ายเล็นยืนและด้ายเล็นพุ่ง เช่นเดียวกับการขัดผasan กันในงานจัก san สลับและลวดลายขิดจึงเกิดจากด้ายเล็นพุ่งพิเศษที่สอดข้ามด้ายเล็นยืนให้เกิดเป็นจุดหรือเป็นเล็นตรง ที่มีความหมายเท่ากับจำนวนด้ายเล็นยืนที่ด้ายเล็นพุ่งซ้อนทับ ดังนั้nlวดลายของผ้าขิดจึงเกิดขึ้นเฉพาะในแนวตั้งและแนวนอนเท่านั้น หากต้องการความหนาของเส้นมากขึ้น ทำได้โดยการยกด้ายเล็นยืนหลายเส้นพร้อมกัน ข้อจำกัดดังกล่าวจึงทำให้ลวดลายในผ้าขิดมีพื้นฐานจาก จุด และเส้นตรง ประกอบกันขึ้นเพื่อเป็นรูปทรงอื่นๆ ตามแนวตั้งและแนวนอนของเนื้อผ้า และหากต้องการทอเส้นเฉียงหรือเส้นโค้ง จะใช้วิธีเล่อนจังหวะการสอดหัวข่ายด้วยเส้นพุ่งพิเศษสลับกันเส้นเฉียงในลายขิดจึงมีรอยหยักที่ขอบลายเสมอ ดังภาพที่ 1

(ก) ลวดลายในแนวตั้งและแนวนอน

(ข) ลวดลายในแนวทแยง

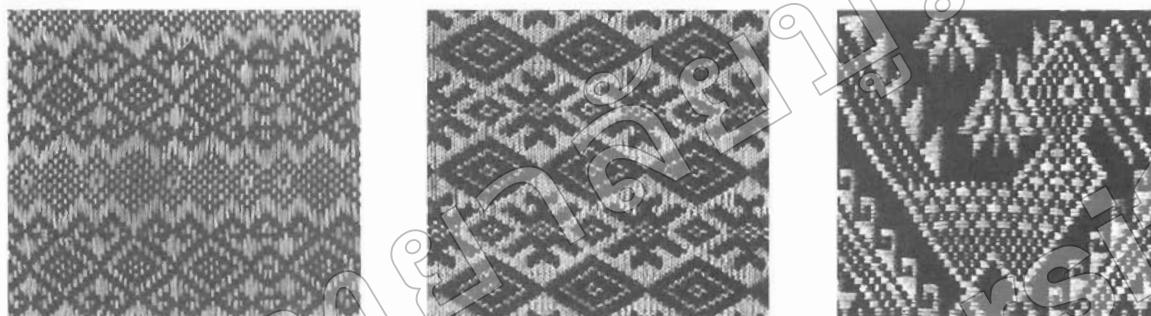
ภาพที่ 1 การสร้างลวดลายในผ้าขิด

การวิเคราะห์อักษรขึ้นเป็นเทคนิคการแสดงลำดับขั้นตอนของงาน เพื่อเจาะแจงรายละเอียดในงานที่มีความซับซ้อนของเป็นขั้นตอนอย่างๆ ซึ่งในลวดลายผ้าขิดที่มีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนจะประกอบขึ้นจากจุดเส้นตรงและรูปทรงชนิดเดียวกันที่มีขนาดและรูปทรงแตกต่างกัน รวมกันเป็นกลุ่มของรูปทรงหรือเป็นลวดลายต่างๆ ตามต้องการ ลวดลายเหล่านั้นจึงสามารถแยกส่วนประกอบออกเป็นส่วนอย่างๆ ได้ ดังนั้นการวิเคราะห์อักษรขึ้นเป็นลายเรขาคณิตในผ้าขิด จึงเป็นแนวทางวิเคราะห์รายละเอียดส่วนประกอบของลวดลาย เพื่อให้ทราบถึงกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานที่อยู่ในลวดลายหลักและรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นหน่วยย่อยหรือเป็นรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานประกอบลาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ลวดลายขิดโดยรวม เพิ่มทางเลือกในการออกแบบและพัฒนาลวดลายผ้าขิด โดยเฉพาะลวดลายที่ต้องการความต่อเนื่องสัมพันธ์กับลวดลายในอดีต หรือเป็นลวดลายที่มีอัตลักษณ์ของลวดลายที่มีอยู่เดิม ทดสอบการใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับช่วยออกแบบลวดลายขิดด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้ในลำดับต่อไป

ลายเรขาคณิตในผ้าขิด

การสร้างลวดลายบนผ้าขิดหรือการเก็บขิดในประเทศไทยมี 3 วิธี คือ 1) วิธีคัดไม้หรือขิดโดยไม่มีการเก็บตะกอ 2) วิธีเก็บขิดเป็นตะกอโดย และ 3) วิธีเก็บขิดตะกอแนวตั้ง ซึ่งการทอผ้าขิดในปัจจุบันเป็นการทอด้วยมือและอาศัยแรงคนเป็นสำคัญแตกต่างจากผ้าทอพื้นบ้านอื่นๆ ที่พัฒนาเครื่องจักรช่วยทอได้แล้วบางประเภทผ้าขิดจึงยังคงเป็นผ้าทอมือพื้นบ้านที่มีมูลค่าสูงเป็นที่ต้องการของตลาด เนื่องจากมีเทคนิคการทอที่ซับซ้อนผู้ทอต้องใช้ความอดทนและมีความละเอียดลออค่อนข้างสูง ลวดลายผ้าขิดล้วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นลวดลายเดิม

ที่เคยสืบทอดต่อกันมาแต่เดิม หรือเป็นลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์หรือเป็นที่นิยมเฉพาะของกลุ่ม ซึ่งความซับซ้อนของลวดลายผ้าขิด ขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะตัวของผู้ทอ ที่ทำหน้าที่ออกแบบลวดลายเอง (อรพินท์ พานทอง และคณะ. 2540) ใน การออกแบบและพัฒนาลวดลายผ้าขิดขึ้นใหม่จึงต้องอาศัยประสบการณ์ ความชำนาญ และความคิดสร้างสรรค์ของผู้ทอเป็นสำคัญ ลวดลายผ้าขิดสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม (กลุ่มปฏิบัติการชีวเคมี เทคโนโลยีใหม่ 2550) ได้แก่ 1) กลุ่มลายหลักหรือลายต้นแบบ เป็นกลุ่มลายพื้นฐานของการทอผ้าขิด เช่น จุดหรือลายเม็ด เส้นตรง รูปหัวลูกศร เป็นต้น 2) กลุ่มลายเรขาคณิต เป็นกลุ่มลายพื้นฐานของการจัดกลุ่มเส้นและกำหนดรูปทรงของลวดลายเป็นรูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมต่างๆ เป็นต้นและ 3) กลุ่มลายประดิษฐ์ เป็นกลุ่มลายที่เกิดจากลวดลายพื้นฐานต่างๆ ผสมผสานทำให้เกิดลวดลายหรือรูปทรงตามต้องการ โดยใช้ความชำนาญ ของผู้ทอ เช่น ลวดลายที่เกี่ยวกับศาสนา ลวดลายธรรมชาติ ลวดลายสัตว์ ลวดลายลิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น ดังตัวอย่างลวดลายผ้าขิดกลุ่มต่างๆ ในภาพที่ 2 (ก) ถึง (ค)

(ก) ลายต้นแบบ

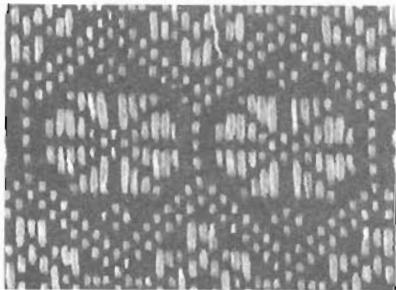
(ข) ลายเรขาคณิต

(ค) ลายประดิษฐ์

ภาพที่ 2 ตัวอย่างกลุ่มลายผ้าขิด

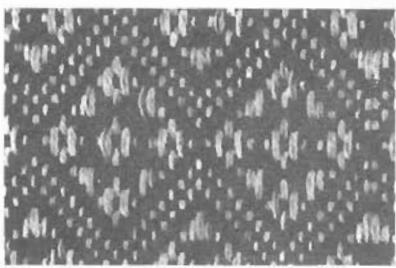
การแบ่งกลุ่มลวดลายตามเทคนิคการทอ และลักษณะของความซับซ้อนลวดลายของผ้าขิด เป็นการแบ่งรูปแบบของลายที่พัฒนามาถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการเกิดรูปร่างหรือรูปทรง โดยเฉพาะในกลุ่มลายหลัก หรือลายต้นแบบ เป็นกลุ่มลายที่เกิดจากข้อจำกัดของเทคนิคการทอโดยตรง เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานของ การทอผ้าประกอบด้วยด้ายเส้นยืนและด้ายเส้นพุ่งที่ขัดประสานกัน หากเว้นระยะสม่ำเสมอ จะเกิดเป็นลาย จุดขึ้นตามจังหวะการซ้อนทับของเส้นด้าย การเว้นระยะช้อนทับด้วยมากขึ้นจะได้เส้นตรงยาวต่อเนื่อง และ หากจัดเส้นด้ายช้อนทับกันให้เป็นจังหวะ จะสามารถทอเส้นในแนวเฉียง หรือทอให้เป็นรูปทรงปิดได้ จากข้อจำกัด ดังกล่าวทำให้ลวดลายในการทอผ้าขิดโดยมากจึงเป็นรูปทรงเรขาคณิต หรือเป็นรูปทรงอย่างง่ายที่สมมาตรและซ้ำๆ กัน เนื่องจากลักษณะของผ้าขิดจะต้องมีความซับซ้อนที่สุด เป็นลวดลายที่พัฒนาขึ้นจากลวดลายพื้นฐานและลวดลายเรขาคณิตผสมผสานกับจินตนาการของผู้ทอ ซึ่งต้องมีทักษะ ความชำนาญ และความเข้าใจในขั้นตอนการทออย่างลึกซึ้งเฉพาะบุคคล

ในกลุ่มลายเรขาคณิตพบว่า ประกอบด้วยลวดลายใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ลวดลายที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต พื้นฐาน เช่น จุด เส้นตรง รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม เป็นต้น และลวดลายที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตที่ซับซ้อน ประกอบด้วยลายขนาดเล็ก ทั้งลายต้นแบบและลายเรขาคณิตพื้นฐาน ที่นำมาลดทอนหรือเพิ่มเติมส่วนประกอบ เข้าไปให้ซับซ้อนขึ้น อาจเป็นลวดลายเดี่ยวหรือเป็นลวดลายที่ถูกจัดเรียงต่อเนื่องหรือสลับกันในแนวตั้งหรือแนวนอน ดังตัวอย่าง ลายกงจักร ลายดอกแก้ว และลายลูกแก้ว ในภาพที่ 3 (ก) ถึง (ค) ตามลำดับ

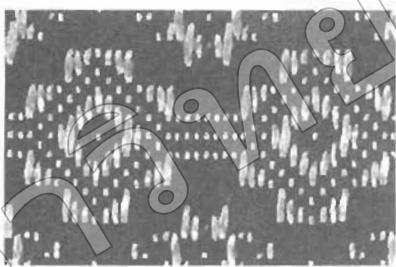
(ก) ลายงักจักร

โครงลายเป็นรูปทอกเหลี่ยม ใช้ลายเส้นตรงเชื่อม ภายในบรรจุลายสามเหลี่ยมวนรอบเป็นรูปใบพัด

(ข) ลายดอกแก้ว

โครงลายสี่เหลี่ยมจากเส้นหยัก ภายในบรรจุลายสามเหลี่ยม ผสมลายสี่เหลี่ยม

(ค) ลายถุงแก้ว

โครงลายรูปกาบนาท ชั้ดวางลายเส้นดาว ลายสามเหลี่ยม ลายสี่เหลี่ยม ผสมกันจนเกิดลาย

ภาพที่ 3 ลายเรขาคณิตพื้นฐานในลายเรขาคณิตประยุกต์

เทคนิควิเคราะห์อัลกอริธึมลายเรขาคณิตในผ้าขิด

อัลกอริธึม (Algorithm) หมายถึง การแสดงลำดับขั้นตอนของงาน หรือแสดงลำดับขั้นตอนการแก้ปัญหา ที่สามารถอธิบายความล้มเหลวของงานได้ตามหลักการทำงานทางคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์อัลกอริธึมจึงเป็นเทคนิค การแสดงลำดับขั้นตอนของงาน เพื่อแจ้งแจงรายละเอียดงานที่มีความซับซ้อนที่อยู่ในงานโดยรวมออกเป็นขั้นตอน หรือเป็นส่วนประกอบย่อยๆ สามารถประยุกต์ใช้ประกอบในงานหลายลักษณะ เช่น การวิเคราะห์อัลกอริธึม การเขียนโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ อาจแสดงชุดคำสั่งเพื่อควบคุมการทำงานของหน่วยรับข้อมูล หน่วยประมวลผล หน่วยแสดงผล หรือการวิเคราะห์อัลกอริธึมการผลิตลินค้า อาจแสดงการจัดหารดูดิบ การผลิต การจัดส่งลินค้า การตรวจสอบลินค้า เป็นต้น

เนื่องจากการสร้าง漉ดลายในผ้าขิดใช้เทคนิคการเพิ่มด้วยพุ่งพิเศษเพิ่มเข้าไปให้เป็นเส้นลาย บนส่วนของโครงสร้างหลักจากการขัดประสาณของด้วยเส้นยืนและด้วยเส้นพุ่งที่เป็นฉาฟพื้นหลัง เพื่อความสะอาดในการแยกและส่วนประกอบลายเรขาคณิตในผ้าขิด หรือเพื่อความสะอาดของการวิเคราะห์อัลกอริธึม漉ดลายผ้าขิด ต้องคัดแยกส่วนที่เป็น漉ดลายออกจากส่วนที่เป็นพื้นหลังให้เห็นลักษณะของ漉ดลายที่ชัดเจน ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การปรับค่าสีตรงข้าม (Negative) การปรับแต่งค่าความเบรียบต่างของสี (Contrast) และความสว่าง (Brightness) ในงานออกแบบกราฟิกพื้นฐาน เพื่อแยกเส้นลายและพื้นหลังให้ชัดเจนขึ้น หรือการใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์วิเคราะห์เลี้นขอบ (Edge Detection) โดยการปรับแต่งค่าระดับสีในภาพ (Canny Operator) หรือการใช้เทคนิคคอมพิวเตอร์เพื่อคัดเลือก漉ดลายด้วยระบบ Neural Network เพื่อตัดส่วนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก เป็นต้น (Dudek, C.K. and et all. 2004)

เทคนิคการปรับค่าสีตรงข้าม การปรับค่าความเบรียบต่างของสี และค่าความสว่าง เป็นเทคนิคพื้นฐาน

สำหรับการปรับแต่งความคมชัดของภาพในงานออกแบบกราฟิกทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับตัดแต่งภาพกราฟิกต่างๆ ที่มีเครื่องมือสำหรับปรับแต่งระดับความสว่างของแสง (Histogram) ช่วยให้เราได้ เช่น โปรแกรม Adobe Photoshop โปรแกรม CorelDraw โปรแกรม ACDsee เป็นต้น ซึ่งในกลุ่มผู้ใช้ที่ล้วนอยู่ในสังคมทางด้านศิลปะ อาจต้องปรับค่าสีให้เป็นระดับสีเทา (Grey Scale) ก่อนแต่งความคมชัด เพื่อความสะดวกต่อการตัดแยกกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตในลายขิดตัวอย่างกอกให้เป็นหมวดหมู่ หรือเป็นกลุ่มตามขนาด และลักษณะรูปทรง ก่อนแจกแจงรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปทรงซ้ำกันแสดงเป็นหน่วยย่อย เพื่อแสดงถึงคุณภาพของลวดลายขิดทั้งหมดในลำดับต่อไป

กรอบแนวคิดการศึกษา

ลวดลายผู้ใช้ในกลุ่มลวดลายเรขาคณิต เป็นลวดลายที่เกิดจากการลดทอนรายละเอียด หรือการเพิ่มเติม ส่วนประกอบของรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน เป็นรูปทรงอย่างง่ายที่สมมาตรและซ้ำๆ กัน สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ สืตรังข้าม การปรับค่าความเปรียบต่างของสีและค่าความสว่าง ซึ่งเป็นเทคนิคการปรับแต่งภาพในงานออกแบบกราฟิก แยกรูปทรงส่วนที่เป็นลวดลายออกจากพื้นหลังได้ การวิเคราะห์อัลกอริธึมลวดลายชุดเพื่อจำแนกรูปทรงเรขาคณิต พื้นฐานจากลวดลายหลัก จะช่วยทำให้ทราบถึงรูปทรงที่เป็นส่วนประกอบของลวดลายขิด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ การวิเคราะห์ลวดลายของผู้ใช้โดยรวม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ออกแบบเครื่องมือช่วยออกแบบลวดลายด้วย เทคนิโอลายคุมพิวเตอร์ เช่น การออกแบบลวดลายโดยใช้คลัตการ Shape Grammars (Stiny, G. และ Gips, J., 1972) ทดสอบการใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลได้ในลำดับต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

คัดเลือกลวดลายผู้ใช้ในกลุ่มลวดลายเรขาคณิตโดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 แหล่งฯ ละ 2 ลวดลาย ตามลักษณะของรูปทรงเรขาคณิตที่องค์ประกอบ และความซับซ้อนของลวดลาย ประกอบด้วย (1) ผู้ใช้บ้านนาทอง ตำบลลงเงิน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร (2) ผู้ใช้บ้านนาโก ตำบลนาโก อำเภอภูนิหารย์ จังหวัดกาฬสินธุ์ (3) ผู้ใช้บ้านคำพระ ตำบลคำพระ อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ (4) ผู้ใช้บ้านโนนเสลา ตำบลหนองตูม อำเภอเชียงสา จังหวัดชัยภูมิ และ (5) ผู้ใช้บ้านศรีชุมชื่น ตำบลหนองอ้อ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์อัลกอริธึมโดยการแยกลวดลายออกจากพื้นหลังของผ้า นำมาแบ่งกลุ่ม รูปทรงเรขาคณิตเดียวกันออกจากกลุ่มลวดลายรวม และเลือกแสดงรูปทรงเรขาคณิตที่ซ้ำๆ กันในหน่วยย่อย หรือ แสดงเฉพาะรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานของลวดลายรวมที่แตกต่างกัน

การแบ่งกลุ่มลวดลายเรขาคณิตผู้ใช้ตัวอย่าง

การคัดเลือกลวดลายเรขาคณิตตัวอย่างสำหรับใช้เคราะห์อัลกอริธึม คัดจากลวดลายที่เป็นที่นิยม และปรากฏอยู่ในผู้ใช้ของแหล่งที่ตัวอย่างโดยทั่วไป ทั้งลวดลายเดี่ยว และลวดลายที่เป็นส่วนย่อยในลายขิด ขนาดใหญ่ ประกอบด้วย ลายดอกกาน้อย และลายชาเปี๊ยะ จากผู้ใช้บ้านนาทอง จังหวัดมุกดาหาร ลายหน่วย และลายดอกหน้างปลาดาว จากผู้ใช้บ้านนาโก จังหวัดกาฬสินธุ์ ลายข้าวหลามตัด และลายผีเสื้อ จากผู้ใช้บ้านคำพระ จังหวัดอำนาจเจริญ ลายหมายจัน และลายบายาครี จากผู้ใช้บ้านโนนเสลา จังหวัดชัยภูมิ ลายบ้านเชียง และดาวดาวกระจาด จากผู้ใช้บ้านศรีชุมชื่น จังหวัดอุดรธานี เมื่อจัดแบ่งกลุ่มโดยพิจารณาจากลักษณะของรูปทรง เเรขาคณิตที่เป็นองค์ประกอบในลายขิด และลักษณะความซับซ้อนของรูปทรงเรขาคณิต ได้ผลการแบ่งกลุ่มลวดลาย ผู้ใช้ตัวอย่าง สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มลวดลายเรขาคณิตพื้นฐาน เป็นลวดลายขิดเรียบง่ายที่ประกอบด้วย จุด เส้น สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน เป็นต้น

2) กลุ่มลวดลายเรขาคณิตประยุกต์ เป็นกลุ่มลวดลายที่ได้จากการนำรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานมาประกอบ รวมกันเป็นกลุ่ม ให้เกิดเป็นรูปทรงต่างๆ หรือเป็นกลุ่มลายประดิษฐ์

รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแบ่งกลุ่มลายเรขาคณิตผ้าชิ้นตัวอย่าง

ลายเรขาคณิตพื้นฐาน					
ตัวอย่าง ลาย					
ชื่อลาย	ดอกน้อย	หนวย	ข้าวหลามตัด	หมากจับ	บ้านเชียง
แหล่งที่มา	บ้านนาทอง	บ้านนาโก	บ้านคำพระ	บ้านโนนเลลา	บ้านหนองอ้อ
ลายเรขาคณิตประยุกต์					
ตัวอย่าง ลาย					
ชื่อลาย	ชาเปีย	ดอกทางป่าava	ผีเสื้อ	นายครี	ดาวกระจาย
แหล่งที่มา	บ้านนาทอง	บ้านนาโก	บ้านคำพระ	บ้านโนนเลลา	บ้านหนองอ้อ

ผลวิเคราะห์อัลกอริธึมของลายเรขาคณิตในผ้าชิ้น

การวิเคราะห์อัลกอริธึมลายเรขาคณิต เพื่อแยกลักษณะรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นส่วนประกอบในแต่ละลายออกเป็นส่วนประกอบที่เป็นหน่วยย่อย หรือเป็นรูปทรงอย่างง่าย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การปรับแต่งความคมชัดของลายชิ้น 2) การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตเป็นหมวดหมู่รูปทรงเดียวกัน และ 3) การแยกรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหน่วยย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ผลการปรับแต่งความดันกันของภาพ และความสว่างของลายชิ้น

จากการแบ่งกลุ่มลวดลายตัวอย่างออกเป็นกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน และกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประยุกต์ เมื่อนำลวดลายตัวอย่างมาปรับแต่งความคมชัด โดยการวิเคราะห์สีตรงข้าม การปรับเพาความเปรียบเท่าของสีและความสว่างของลาย เพื่อคัดเลือก漉ลายที่มีความคมชัดและสามารถแสดงรายละเอียดของลายได้ชัดเจนมากที่สุดทั้ง 2 กลุ่ม และนำมาเขียนแบบแสดงลวดลายของผ้าชิ้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และลงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การปรับแต่งความคมชัดลายขิดกลมลายเรขาคณิต

ลายพื้นเรขาคณิต		การปรับแต่งความคมชัดของภาพ		
ชื่อลาย	ภาพลายพื้น	ปรับแต่งสีตรงร้าน	ปรับแต่งความเบรี่ยบ ต่างสี และความสว่าง	แบบลวดลาย
ลาย คอกน้อย				
ลาย หน่วย				
ลาย เข้า หากันด้วย				
ลาย หมากจับ				
ลาย บ้าน เชียง				
ลาย ขาเปี๊ยะ				
ลาย หอกหาง ปลาแม่น้ำ				
ลาย ผึ้งเสือ				
ลาย นาขศรี				
ลายคาด กระจาด				

2) การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตเป็นหมวดหมู่รูปทรงเดียวกัน

การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตในลายขิดตัวอย่างออกเป็นหมวดหมู่ พิจารณาจากขนาดและลักษณะของรูปทรงที่เป็นส่วนประกอบของลายขิด โดยจัดกลุ่มรูปทรงที่มีขนาดและลักษณะของรูปทรงเหมือนกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

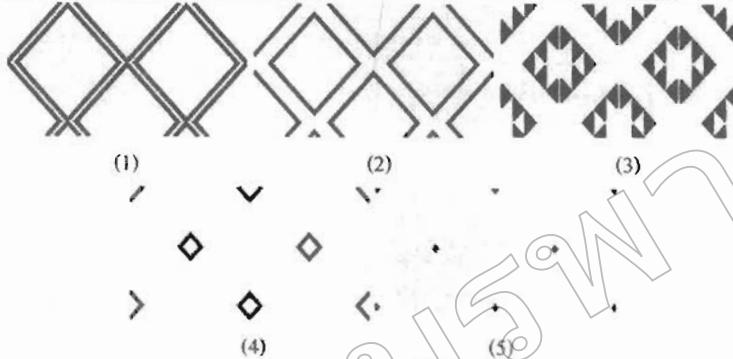
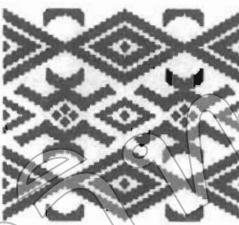
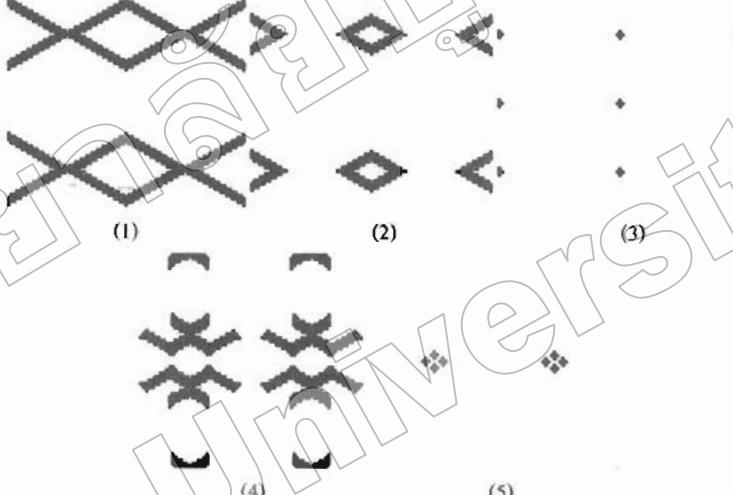
ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประกอบลายขิดเป็นหมวดหมู่

ชื่อลาย	ลายขิด	หมวดหมู่รูปทรงประกอบในลายขิด
ลาย คอขอก น้อด		(1) (2)
ลาย หน่วย		(1)
ลาย พื้น พื้น ตั้ง		(1) (2) (3)
ลาย หมาก จับ		(1) (2)
ลาย ข้าน เรียง		(1) (2) (3)
		(4) (5)

ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประกอบลายขิดเป็นหมวดหมู่ (ต่อ)

ชื่อลาย	ลายขิด	หมวดหมู่รูปทรงประกอบในลายขิด
ขาเปี้ย		<p>(1) (2)</p> <p>(3) (4)</p>
ลายสอกหางปลา		<p>(1) (2)</p> <p>(3)</p> <p>(4) (5)</p> <p>(6)</p> <p>(7) (8) (9)</p>
ลายผีเสื้อ		<p>(1) (2) (3)</p> <p>(4) (5)</p>

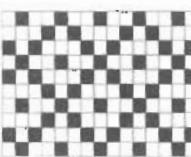
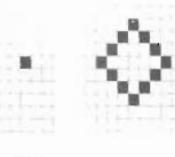
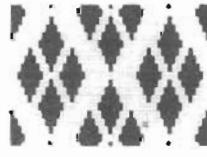
ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประกอบลายขิดเป็นหมวดหมู่ (ต่อ)

ชื่อลาย	ลายขิด	หมวดหมู่รูปทรงประกอบในลายขิด
ลาย นาขรี		 <p>(1) (2) (3)</p> <p>▽ ▽ ▽</p> <p>> < <</p> <p>(4) (5)</p>
ลายดาว กระชา		 <p>(1) (2) (3)</p> <p>▽ < <</p> <p>(4) (5)</p>

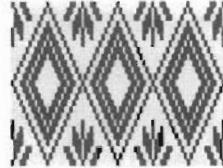
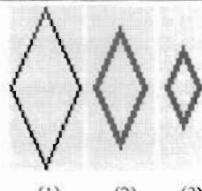
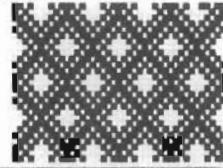
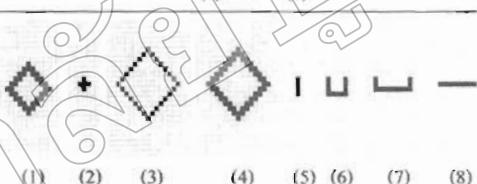
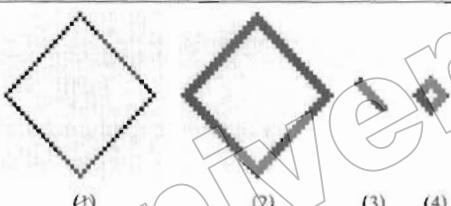
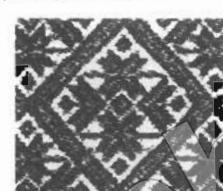
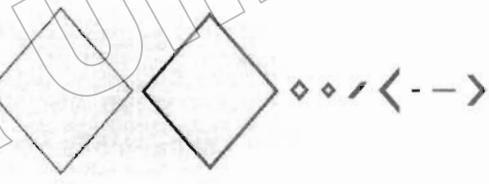
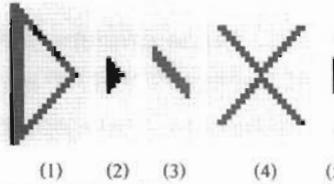
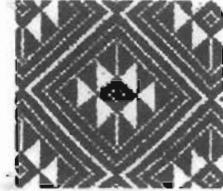
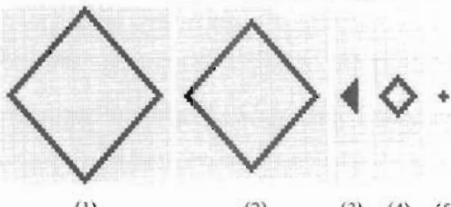
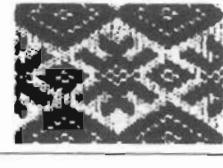
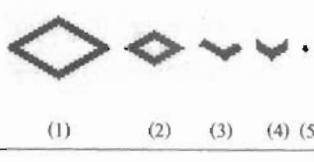
3) การแยกแยะรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหน่วยย่อย

การแยกแยะรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นส่วนประกอบในลายขิด เป็นการจัดกลุ่มลวดลายขิดที่ซ้ำกันเข้าด้วยกัน และเลือกแสดงเฉพาะรูปทรงเรขาคณิตที่แตกต่างกัน ซึ่งรูปทรงที่ได้จะเป็นรูปทรงในขั้นสุดท้ายที่แสดงถึงหน่วยย่อย หรือแสดงรูปทรงอย่างง่ายที่เป็นส่วนประกอบในลวดลายขิดตัวอย่าง รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การแยกแยะรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหน่วยย่อย

ชื่อลาย	ลายขิด	รูปทรงเรขาคณิตในหน่วยย่อย
ลาย ดอก น้อง		 <p>(1) (2)</p>
ลาย หน่วย		 <p>(1)</p>

ตารางที่ 4 การแจกแจงรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหน่วยย่อย (ต่อ)

ชื่อลาย	ลายจิตร	รูปทรงเรขาคณิตในหน่วยย่อย
ลายช้า หลาน ตัด		 (1) (2) (3)
ลาย หมาก จับ		 (1) (2)
ลาย บ้าน เชียง		 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8)
ลายเปีย		 (1) (2) (3) (4)
ลาย คง ทางปลา วา		 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9)
ลาย ผีเสื้อ		 (1) (2) (3) (4) (5)
ลาย นาขศรี		 (1) (2) (3) (4) (5)
ลายดาว กระชาด		 (1) (2) (3) (4) (5)

၁၃၂

การวิเคราะห์อัลกอริธึมลดลายเรขาคณิตผ้าขิดพื้นเมือง เพื่อหาแนวทางประยุกต์ใช้สำหรับออกแบบลดลายขิดขึ้นใหม่ สูมแบบเจาะจงเลือกลายผ้าจากแหล่งทอผ้าขิดพื้นเมืองจำนวน 5 แหล่งๆ ละ 2 ลาย namely นำมาแบ่งกลุ่มโดยพิจารณาจากลักษณะของรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นองค์ประกอบและความซับซ้อนของลดลาย สามารถคัดแยกส่วนลดลายออกจากพื้นหลัง โดยการวิเคราะห์ลีตระหง่าน การปรับแต่งค่าความเบรี่ยงถ่วงของลี และค่าความสว่าง เพื่อช่วยในการคัดแยกรูปทรงเรขาคณิตออกเป็นหมวดหมู่ได้สอดคล้องกับข้อมูล

ผลวิเคราะห์อักษรชีมลายเรขาคณิตในผ้าขิดตัวอย่าง พบว่า ลวดลายขิดแบ่งออกได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน และกลุ่มรูปทรงเรขาคณิตประยุกต์ ซึ่งองค์ประกอบของลวดลายขิดตัวอย่าง ประกอบด้วยหมวดหมู่รูปทรงเรขาคณิตดังนี้ 2 หมวดหมู่ขึ้นไป ขึ้นกับขนาดและความซับซ้อนของลวดลาย และรูปทรงเรขาคณิตที่เป็นหน่วยย่อยของลายขิดตัวอย่าง ประกอบด้วย จุด เส้นตรง รูปหัวลูกศร รูปกาบนาท รูปสามเหลี่ยม และรูปสี่เหลี่ยมลักษณะต่างๆ ที่มีขนาด ทิศทาง และตำแหน่งกรุงรัตน์ความแตกต่างกัน ผลวิเคราะห์ อักษรชีมลวดลายขิดเพื่อจำแนกรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานจากลวดลายหลักนี้ ช่วยทำให้ทราบถึงรูปทรงที่เป็น ส่วนประกอบของลวดลายขิด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ลักษณะของผ้าขิดโดยรวมทั้งหมด สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ออกแบบเครื่องมือช่วยออกแบบลวดลายด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เช่น การออกแบบลวดลาย โดยใช้หลักการ Shape Grammars ทัดแทนการใช้ความสามารถในการดำเนินการบนบุคคลได้ในลำดับต่อไป

รายการอ้างอิง

กลุ่มปฏิบัติการชีวเคมีเทคโนโลยีหม่อนไหม. 2550. "ผ้าขิด" ใน ห้องภาพใหม่ไทย. ภาควิชาชีวเคมี
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. http://biochem.sci.ku.ac.th/silk/web/Gallery_Pattern.php?no=3. 13 ตุลาคม 2550.
อรพินท์ พานทอง, นวลน้อย บุญวงศ์ และบันทิตา ดันดิษฐ์. 2540. การศึกษาเพื่อนรู้รักษายาผ้าขิด
จังหวัดยโสธร : รายงานผลการวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Dudek, C.K. and et all. 2004. **From ethno-mathematics to generative design: Metapatterns and decorative methods for the creation of decorative art**. Proceeding of the eighth international conference on information visualization (IV'04). IEEE Computer society.

Stiny, G and Gips, J. 1972. **Shape grammars and the generative specification of painting and sculpture**, in Freiman, CV (ed.), Information Processing 71: Proceedings of IFIP Congress. Amsterdam. North Holland: p. 1460-1465.